

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir,
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove
Nr. 07 (180), 19 iulie 2006

Sfântul, Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul Sfântul Măritul, Marele Mucenic și tămăduitor Pantelimon

20 iulie/2 august

Acesta a trăit în secolul al IX-lea înainte de Hristos și era feciorul lui Sovac din Tesvi, din pământul Arabiei, din neamul lui Aaron, și locuia în Galaad, deoarece Tesvi era cetate dată preoților.

Și când l-a născut mama sa, a văzut tatăl său, Sovac preotul, în vis, că dădeau mâna cu pruncul niște bărbați cu vesminte albe, îl înfășau cu foc și îi dădeau să mănânce pară de foc. Și mergând la Ierusalim, a spus preoților, care i-au tâlcuit visul așa: "Nu te teme, omule, că locașul copilului va să fie lumina. Și cuvântul lui va fi hotărâre adevărată, și viața lui cu Domnul, și râvna lui plăcută Domnului. Și va judeca pe Israel cu sabie și cu foc". De aceea a proorocit acesta ani 25; și a apucat înaintea venirii lui Hristos cu 816 ani. Acesta este Ilie, care a pogorât de trei ori foc din cer, și a oprit ploaia

cu cuvântul său, și a înviat morți, și pe cei de 50 de ori câte doi i-a ars. Și a văzut pe Dumnezeu la muntele Horev cât este cu puțința omului a-L vedea. Și a desfăcut cu cojocul său Iordanul. Și a fost luat la cer cu car de foc, și a stat înaintea lui Hristos la Schimbarea la față.

27 iulie/9 august

Acest sfânt a trăit pe vremea împărăției lui Maximian. Era cu neamul din cetatea Nicomidiei, din tată elin, care în urmă s-a făcut creștin cu învățăturile fiului său, și din maica-sa Evula, care credea în Hristos.

Fiind învățat la meșteșugul doctoricesc al trupurilor de Efrosin, care avea mare slavă,

se arată a ști meșteșugul desăvârșit. Iar doctoricescul meșteșug al sufletului și credința în Hristos a învățat de la bătrânul Ermolae preotul, cu care, rugând pe Hristos, a înviat pe un copil, ce era mușcat de o năpărcă și zăcea în drum. El a fost botezat de bătrânul Ermolae și povățuit la credință. Iar chipul muceniciei lui a fost așa: mergând un orb la dânsul, s-a tămăduit, și întrebat fiind de împăratul cine a fost pricina tămăduirii lui, el a răspuns: "Pantoleon m-a tămăduit", căci așa îl chema întâi, cu numele lui Hristos, în Care a spus că și el crede, pentru care îndată i s-a tăiat capul. Iar Pantoleon a fost adus la împăratul și fiind întrebat și neclintindu-se din credința în Hristos, nici la făgăduințe, nici la înfricoșări, a fost bătut cumplit și ars cu făclii; însă arătându-i-Se Domnul în chipul bătrânului Ermolae, îl îmbărbăta, și i se părea că a intrat cu dânsul și în fierberea plumbului, în care era băgat

sfântul. Și în multe alte feluri de nespun a fost chinuit. Iar când a fost condamnat să piară prin sabie, s-a rugat și plinindu-și rugăciunea a venit glas de sus, numindu-l în loc de Pantoleon, Pantelimon. Atunci sfântul mucenic și-a întins grumajii de bunăvoia lui, și-i tăiară capul.

Din cuprins

- * Agenda de lucru a ÎPS Vladimir ⇒ p. 2
- * Drumul Crucii la Chișinău ⇒ p. 2
- * Un trandafir, o lumânare pentru - Ștefan cel Mare ⇒ p. 2
- * Reînarmorântarea unui preot omorât la Baraboi în timpul comuniștilor ⇒ p. 2
- * Comoara vieții sufletelor noastre ⇒ p. 3
- * Avem nevoie de spirit ascultător? ⇒ p. 3
- * Sinaxar ⇒ p. 4
- * Calendar creștin pe luna iulie ⇒ p. 4
- * Sf. Împărtașanie este cel mai mare dar pe care ni-l poate oferi Dumnezeu pe Pământ ⇒ p. 5
- * Curente orientale și neopăgânism - Moon ⇒ p. 5
- * Și aici și acolo a curs sânge de martiri ⇒ p. 6, 7
- * Lecția a 19 de catehizare: **Isus Hristos Mântuitorul lumii. I. Starea originală a omului și a universului** ⇒ p. 7
- * Internațional ⇒ p. 8

Tinerii de la ICHTHYS-MOLDOVA au realizat o punte spirituală între credincioșii ortodocși din Bălți și cei din Constanța

La 28 iunie icoana cu moaștele Sfinților Apostoli Petru și Pavel care a pornit de la Bălți spre Constanța fiind însoțită de un sobor de preoți și reprezentanți ai organizației ortodoxe ICHTHYS-MOLDOVA a fost întâmpinată cu multă dragoste de către clericii și enoriașii catedralei arhiepiscopale Tomis din Constanța, România, în frunte cu arhiepiscopul locului, ÎPS Teodosie.

Procesiunea religioasă care a adus pentru prima dată moaștele sfinților Apostoli din Republica Moldova în Dobrogea a fost organizată de către tinerii de la ICHTHYS-MOLDOVA în colaborare cu Asociația Studenților Creștin-Ortodocși din România, filiala Constanța și a avut binecuvântările ÎPS Vladimir, mitropolit al Chișinăului și Moldovei și ÎPS Teodosie, arhiepiscopul Tomisului.

Părțilelele din moaștele Sfinților Apostoli au fost

dăruite bisericii Petru și Pavel din orașul Bălți – Moldova în anul 2001 de către o comunitate creștină din Roma. În semn de prețuire, credincioșii din Bălți au realizat o icoană-relicvariu pe care sunt reprezentați cei doi apostoli, iar în partea de jos a icoanei au fost atașate sfintele moaște.

Iată că, peste cinci ani, cu ocazia hramului catedralei arhiepiscopale Petru și Pavel icoana cu moaștele Sfinților Apostoli a ajuns la Constanța spre bucuria credincioșilor, dar și a absolvenților Facultății de Teologie din Constanța, care conform tradiției urmează să depună Jurământul de Credință față de învățăturile ortodoxe.

Igor Pinzaru
Constanța, 28 iunie

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

25 iunie
IPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la biserica „Sf. Irh. Nicolae” din mun. Bălți.

26 iunie
Mitropolitul Vladimir a primit protopopi și slujitori din raioanele Ialoveni, Strășeni, Anenii Noi și Căușeni.

27 iunie
ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, a primit protopopi și preoți din Eparhia de Centru.

28 iunie

Mitropolitul a discutat cu slujitorii din protopopiatul Ungheni, împreună cu care a analizat mai multe aspecte administrativ-canonice și disciplinare.

30 iunie
Înalt Prea Sfinția Sa Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, a săvârșit slujba acatistului la Catedrala Mitropolitană.

2 iulie
În dimineața zilei de duminică ÎPS Mitropolit Vladimir a săvârșit un Te-Deum de mulțumire pentru ofițerii absolvenți ai Institutului Militar din Chișinău.

9 iulie
Mitropolitul Vladimir a liturghisit la biserica „Sf. App. Petru și Pavel” din mun. Bălți la aniversarea a 15 ani de la redeschiderea sfântului locaș.

În aceeași zi IPS Vladimir a primit în Palatul mitropolitan o delegație de profesori și studenți teologi din Italia, care a fost însoțită de către Episcopul Bisericii Romano-catolice din Chișinău Antonie Coșa.

10 iulie
Mitropolitul Vladimir a săvârșit slujba de sfințire la punerea pietrei de temelie a bisericii „Nașterea Sf. Ioan Botezătorul” din sectorul Buiucani al capitalei.

13 iulie
De sărbătoarea închinată Sfinților Apostoli Petru și Pavel Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolit Vladimir a liturghisit la mănăstirea „Cuv. Parascheva” (Hâncu).

Alături de IPS Vladimir au coliturghisit ceilalți arhieri ai Bisericii Ortodoxe din Moldova – PS Iustinian, Episcop de Tiraspol și Dubăsari, PS Anatolie, Episcop de Cahul și Comrat, PS Dorimedont, Episcop de Edineț și Briceni, și PS Petru, Episcop de Nisporeni, Vicar al Mitropoliei Moldovei.

Colegii, prietenii, și membrii ICHTHYS-Moldova îl felicită pe părintele prot. Vasile Ciobanu, secretar-responsabil la ziarul „Curierul Ortodox», cu ocazia celor 10 ani de la primirea Tainei Preoției.

„Drumul Crucii” la Chișinău

alte sfințenii împrejurul Chișinăului.

Traseul pe care s-au deplasat participanții la procesiune are o lungime de 60 de km. Participanții la această procesiune au făcut câteva popasuri – la bisericile „Nașterea Maicii Domnului”, sect. Ciocana, „Învierea Domnului”, sect. Poșta Veche, „Sf. Vera, Nadejda, Liubovi și mama lor Sofia”, sect. Buiucani, „Cuv. Serafim de Sarov”, Gara de Sud (Schinoasa), după care au revenit la Porțile orașului.

Procesiunea s-a încheiat în dimineața zilei de 15 iulie cu un Te-Deum de mulțumire la Catedrala Mitropolitană.

Pe data de 14 iulie 2006, în preajma praznicului Binecredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt în Chișinău a demarat „Drumul Crucii”.

A devenit deja o tradiție să se desfășoare astfel de procesiuni religioase. În dimineața zilei de 14 iulie un sobor de preoți în frunte cu IPS Vladimir au săvârșit la „Porțile capitalei” slujba Acatistului „Acoperământul Maicii Domnului”, după care a început procesiunea cu icoane, sfinte moaște și

REÎNMORMĂNTAREA UNUI PREOT OMORÂT LA BARABOI ÎN TIMPUL COMUNIȘTILOR

Boris Nicolaev împreună cu dascălul sau Trifon Rabei au fost omorâți. Acest eveniment a avut un ecou în întreaga republică, fiind o vie mărturie a prigoanei atee din acea vreme de tristă amintire.

Cu binecuvântarea PS Dorimedont, Episcop de Edineț și Briceni, a avut loc dezgroparea și reamplasarea osemintelor părintelui.

La acest eveniment s-au adunat mai mulți slujitori și credincioși, rudele părintelui. S-a săvârșit Sf. Liturghie, apoi slujba parastasului. Fiecare dintre cei prezenți a avut posibilitatea să-și ceară iertare de la părintele Boris, care pentru Sf. Biserică a pătimit.

Părintele Grigorie Spoială, actualul paroh al bisericii din sat, ne-a mărturisit: „Înfăptuirea acestei lucrări a fost plină de ispite, dar care a fost dusă la bun sfârșit cu ajutorul Domnului. Putem spune că prin acest act s-a șters pata pe care o purtau baraboieneii în urma acestei crime”.

Sâmbătă, 17 iunie, 2006, în satul Baraboi, raionul Dondușeni, credincioșii au re trăit un adevărat examen al conștiinței. Osemintele fostului paroh al acestei localități au fost trecute din cimitir la locul binemeritat – în curtea bisericii. Cu 45 ani în urma protoiereul

UN TRANDAFIR, O LUMÂNARE - PENTRU ȘTEFAN CEL MARE

Astăzi mulți dintre confracții noastre se declară mari patrioți, dovedind aceasta, spre regret, doar în cuvinte.

Deși recunosc meritele Domnitorului Ștefan cel Mare, dar nu s-au trudit să officieze Sf. Liturghie la 15 iulie, când, potrivit calendarului ortodox (stil vechi) se cinstește acest Sfânt al nostru. Prea des propagăm cultul unor sfinți străini, iar pe ai noștri îi neglijăm...

Însă, sunt și preoți cu inimă fierbinte pentru cei care au păstrat credința adevărată și ne-au transmis-o și nouă. Printre cei care nu-și neglijează sfinții neamului se numără și preoții din protopopiatul de Criuleni și Dubăsari, în frunte cu protopopul Teodor Pelin. Astfel la 15 iulie în toate cele 32 de biserici din protopopiat a fost oficiată Sf. Liturghie, iar luni, 17 iulie la Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni, a demarat prima ediție a festivalului cu genericul „Un trandafir, o lumânare pentru - Ștefan cel Mare”.

Această manifestare de suflet a avut loc datorită stăruințelor protopopului de Criuleni și Dubăsari, prot. Teodor Pelin și a primarului comunei Dubăsarii Vechi, dl. Aurel Antoci.

Solemnitățile consacrate marelui nostru înaintaș au început cu Sf. Liturghie oficiată la biserica „Sf. Arhanghel Mihail” de către prot. Vadim Cheibaș, secretarul mitropolitului, însoțit de părintele protopop Teodor Pelin, toți preoții din protopopiat și oaspeți din alte parohii. A urmat apoi Acatistul Sf. Ștefan cel Mare, oficiat în curtea bisericii din localitate.

În cadrul manifestărilor comemorative, în localul Casei de cultură din Dubăsarii Vechi, a fost organizată o expoziție cu desene executate de învățăceii Școlii de Arte din localitate.

A urmat apoi un concert de muzică sacră și patriotică, dedicat faptelor demne de urmat ale Domnitorului moldovean.

Concertul a demarat cu un monolog al artistului Nicolae Darie de la Teatrul Național din Chișinău, dedicat Sfântului Ștefan cel Mare.

În cadrul concertului festiv au evoluat în jur de 20 de colective artistice printre care vom numi: ansamblul folcloric „Șezătoarea” din Criuleni; corul din comuna Cruglic; corul mixt „Floarea dorului” și „Șoimarii” din Ratuș; corul „Sălcioara” din Boșcana; ansamblul „Dacii” din Pașcani; corul bisericesc de copii „Îngerașii” din Izbești; corul „Ciocârlița” din Coșernița; ansamblul folcloric „Ca stâncă” din Dubăsarii Vechi, și corul protopopiatului de Criuleni și Dubăsari.

Cu un deosebit interes au fost primite de spectatori și intervențiile invitaților: Eugenia Crăciun, cu un recital din propriile poezii dedicate Sf. Ștefan cel Mare, Eugenia Ciutac, profesoare, care a prezentat o serie de poezii ale elevilor de la liceul teoretic din Măgdăcești, și recitalul de poezie al dlui Ion Platon din comuna Lozova, Strășeni.

La sfârșitul concertului, atât actorii, cât și spectatorii, având în mâini lumânări aprinse, au interpretat cântecul „La moartea lui Ștefan Vodă”.

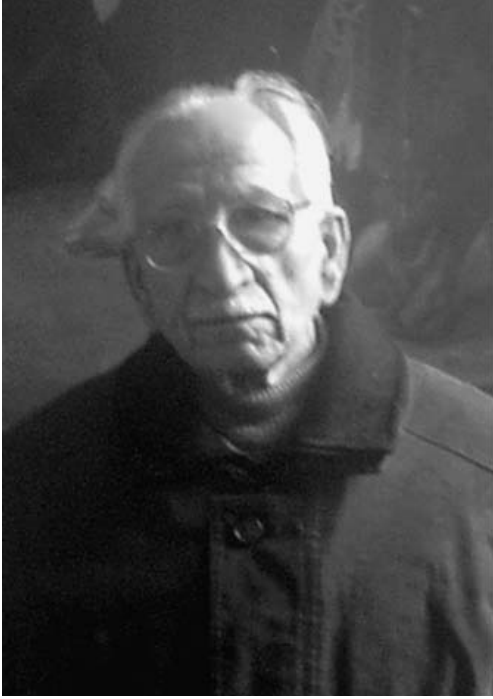

În final, participanților la festival, li s-au oferit cadouri speciale și diplome de onoare din partea conducerii raioanelor Criuleni și Dubăsari, a primăriei satului Dubăsarii Vechi, și protopopiatului de Criuleni și Dubăsari.

La manifestările culturale desfășurate la Dubăsarii Vechi au participat și persoane oficiale printre care dl Vasile Iov, deputat în Parlamentul Republicii Moldova, conducătorii raionului Dubăsari reprezentati de dl președinte Grigore Policinschi, dna secretară Maria Jimbei, șeful secției cultură dl. Berzan; raionul Criuleni a fost reprezentat de către dl președinte Grigore Sirbu, dl vice-președinte Nicolae Gratii, șefa direcției de cultură Parascovia Munteanu, și comisarul de poliție dl Nicolae Smoleac.

Au fost prezenți primarii din comunelor apropiate, intelectualii satului ș.a.

Participanții la această manifestare de suflet s-au despărțit cu speranța că la anul viitor vor avea ocazia să participe și la a doua ediție a festivalului „Un trandafir, o lumânare pentru - Ștefan cel Mare”.

COMOARA VIEȚII SUFLETELOR NOASTRE

fost construite de moși – strămoșii noștri, dar distruse și pângărite de odiosul regim dictatorial ateist. Mănăstirile și bisericile nu sunt numai monumente de arhitectură, cultură și artă, ci adevărate izvoare de viață spirituală. Ele sunt comoara vieții sufletelor noastre. De aceea suntem datori să le restabilim, să le îngrijim și să le păstrăm pentru urmașii noștri. Prin ele ne pregătim să dobândim Împărăția Tatălui Ceresc.

Puternice emoții, lacrimi de bucurie și fericire apăreau pe fețele multora, care depuneau ajutoarele aduse săvârșind mărețe și frumoase fapte plăcute lui Dumnezeu. Dar au fost auzite și voci triste, că mulți creștini nu frecventează biserica. Din cele auzite de la oameni evidențiem așa motive: Duminica e zi de târg și nu zi de odihnă a trupului și purificare a sufletului, cum a blagoslovit-o și a sfințit-o Dumnezeu. Oamenii sunt nevoiți să meargă la piață pentru a-și vinde produsele ca să cumpere cele necesare familiei. Unii oameni lucrează în zilele de Duminică și sărbători așa cum au fost obișnuiți în perioada prigoanei împotriva credinței.

Alții spun că ei se roagă lui Dumnezeu acasă și vor merge la biserică când vor fi bătrâni. Dar poate oare omul să-și numere

zilele ca să știe că vor ajunge să fie bătrâni. Sunt persoane deznădăjduite, care spun, că pentru ei e târziu să meargă la biserică, și ce va fi cu ceilalți ca el, așa va fi, cum a vrea Dumnezeu.

În Sfânta Scriptură citim: „Dumnezeu nu voiește moartea păcătoșilor ci să se întoarcă la pocăință și să fie vii”. Mântuitorul nostru, Domnul Iisus Hristos spune în parabolă, că stăpânul vieii a dat plantă lucrătorilor tocmiți la cei care au venit în ceasul al 11 ca și la cei care au lucrat de dimineață. Prin aceasta se subînțelege, că Dumnezeu îi primește și pe cei ce se întorc la pocăință mai târziu. La biserică niciodată nu e târziu să venim și să ne închinăm cu credință, cu smerenie și cu dragoste izvorâtă din adâncul cugetului și al sufletului. Prin rugăciune în chip tainic contactăm cu Dumnezeu – Tatăl, Fiul, și Duhul Sfânt, care prin milostivirea Sa ne dă tot ce e bun și e folositor vieții noastre.

Aici sunt Sfinții Îngeri nevăzuți care ne apără și ne păzesc de tot răul. Primim ajutor și de la Sfânta Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria care este mijlocitoare către Fiul Său și se roagă pentru noi și ne ajută la nevoi. Sfânta Cruce, pe care o cinstim prin sărutare, este scut de apărare și armă de biruință

împotriva vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți. Numai cu rugăciunile de acasă e cu neputință a ne curăți de păcatele noastre multe și grele. În biserică începem viața creștină prin Taina Sfântului Botez. Aici, în Locașul Sfânt al Domnului se săvârșește Sfintele Slujbe, Liturghii, rugăciuni puternice, Sfintele Taine: Botezul, Cununia, Mărturisirea, Împărtășirea cu Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului Hristos, Sfântul Maslu și celelalte Taine care ne vindecă și ne purifică sufletele noastre. Tot prin biserică trecem la viața veșnică în lumea cealaltă neluând cu sine nimic din ceia ce am agonisit aici pe pământ, decât numai faptele bune și rele ce le-am făcut în tot parcursul vieții noastre, conform cărora vom primi răsplata în vremea judecării. Faptele bune din lumea aceasta alcătuiesc comoara sufletului. Pentru aceasta trebuie să urmăm învățătura Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică, unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură, căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.” (Matei 6, 19-21)

Ignat Alexandru

Cu mare atenție și interes am urmărit la radio și televizor desfășurarea maratonului „Mănăstirea Curchi – din ruine spre înălțare”, la care au participat oameni de diferite vârste, profesii, naționalități, studenți și elevi – toți cu dragoste și credință în Dumnezeu, dornici de Lumina Adevărului, de pace, iubire frățescă și mângâiere sufletească, dându-i fiecare după posibilități bani și materiale pentru restabilirea Locașurilor Sfinte, care au

În ultimii ani, toată atenția științei pedagogice este orientată la cultivarea unei personalități cu spirit critic. Un spirit care cercetează, judecă, pune la îndoială, creează proiecte inovative, orientează spre schimbări.

Psihologii afirmă că societatea are nevoie oricând de elementul critic, dar într-o măsură care nu ar depăși 20%. Acesta este de fapt elementul revoluționar, cei care văd excepția, dar nu cei care respectă legea așa cum vidrei imperfecțiunea acesteia și să străduie s-o modeleze, s-o schimbe, dacă e nevoie, chiar s-o înlăture. Spiritul critic este partea motorie a societății, dar dacă procentajul ei crește excesiv, societatea se mișcă de la revoluționism spre haos. Temelia societății o constituie spiritul mai conservativ, cel în care predomină elementul de ascultare. Aceștia cercetează, primesc valorile, experiența, sunt cei ce respectă legea, o apără și manifestă prudență schimbări. Ei merg la schimbări datorită presiunilor ce le exercită asupra lor elementul critic al societății care neutralizează tendința acestora spre stagnare, conservare excesivă. Este nedorită pentru societate creșterea elementului conservativ mai mult de 80%, așa cum ponderea acestui element poate provoca o reținere dăunătoare pentru procesul social. Deci societatea are nevoie atât de spiritul critic, cât și de cel ascultător. Nu este vorba de o delimitare a acestora este vorba de două elemente care pot conlucra chiar în același om în dependență de situație și perioadă a dezvoltării sociale. Dar atenția la sfatul psihologilor: „O societate normală are nevoie de păstrarea unui echilibru în raport de aproximativ 20 (critic), 80 (ascultător)”, în caz contrar, se produce haos sau stagnare. Să vedem ce avem noi astăzi. După epoca stagnării totalitare (în care accentul principal se pune pe educarea spiritului ascultător în personalitate și se neglija cu desăvârșire cel critic), societatea

a avut într-adevăr o necesitate acută de a cultiva spiritul critic, fără a urmări corelația menționată anterior, căci obiectivul principal era de a ieși din impas. Cu adevărat s-au reușit multe schimbări progresive în educația personalității, mai ales cât privește deschiderea ei, orientarea spre schimbare, inovație. Pentru a ieși din stagnare și a ne motiva la mișcare, educația și instruirea s-au orientat în totalmente pe elementul critic neglijându-l pe cel conservativ, rodul principal al căruia este ascultarea. Pentru un timp această virtute a dispărut chiar din limbajul nostru, fiind greșit identificată cu supunerea. Dar anume ascultarea permite păstrarea valorilor, valorificarea acestora, încercarea și propuneri unui grup sau unor persoane aparte un exercițiu de asociere

societății iar legea etnică – tradiția creștină a fost respectată cu prioritate în comparație cu legea politică. Într-un cuvânt, atitudinea față de legea politică se constituia în baza atitudinii față de legea etnică – tradiția. Istoria românilor este vie confirmare a acestei concluzii – Statul întreține tradiția, tradiția asigură legea politică. Petele negre în istoria noastră țin de perioade când slăbea această legătură. Ce avem astăzi – societatea se axează pe legea politică neglijând tradiția, ca rezultat, cea parte a societății, care acceptă și primește legea politică își caută o societate similară după duhul respectului politic, iar altă parte, mai apropiată de tradiție, se zbuciumă jertfindu-se și așteptând ceva de la viitor. Unii pleacă și se umilesc în fața statelor străine, ca

substituie codul moral creștin, pe care se întemeiază morala societății noastre, cu un cod moral păgân.

Pentru societatea noastră trecută prin sita ateismului nu prea mult poate descoperi corelația cuvintelor „creștin” și „păgân” așa cum nu am fost învățați să vedem clar deosebirea, dar ceea ce oferă autorul broșurii cred că merită să cercetăm îndeosebi. O parte bună a studiului se axează pe atitudinea față de lege. Un compartiment al lucrării este dedicat codului moral pe care îl propagă serialul „Harry Potter”. Am încercat să contrapun principiile păgâne evidențiate în lucrare cu realitatea în care trăim. Am realizat cu elevii mei o anchetă din 4 întrebări, prin care am scos în evidență după care principii trăiesc copiii noștri:

1. Legile le respecti chiar dacă ele nu corespund intereselor tale proprii (Regula este regulă pentru că pretinde a fi respectată). Tu ești în formare și poți avea interese străine, dăunătoare uneori chiar și ție.

2. Legea trebuie ascultată chiar dacă nu o înțelegi, poți avea puțină înțelegere, cu timpul te vei desăvârși și o vei înțelege dacă te vei strădui. Sunt mulți oameni care nu-s în stare să înțeleagă dar ascultă legea, de la aceasta câștigă și ei și societatea.

3. Scopul nu scuză mijloacele. Minciuna nu poate fi mijloc de atingere a scopului. Este o crimă împotriva adevărului. Trebuie să rămâi în bine. Răul dă naștere altui rău, iar binele poate opri răul.

4. Nu vreau să comentez alte rezultate, dar au fost din cele mai contradictorii și neașteptate. Am înțeles că mulți dintre copii sunt de fapt în spiritul neascultării, că s-au clătinat serios cele mai esențiale principii morale. Unii copii încercau să argumenteze răul și să-l propună ca bine. Să facă o trecătoare pentru excepții. Un lucru este cert, avem nevoie de un fundament etic pentru a educa personalitatea. Este probabil un risc să-i înveți a vorbi, demonstra, argumenta, a obține pe cel căruia nu are o bază de principii morale.

Nu închei pe o notă pesimistă. Din contra, aș sugera profesorilor să-și studieze discipolii și să lucreze cu ei diferențiat, celor care au principii sănătoase morale să le ofere doză nelimitată de educație prin drepturi, iar acolo unde sunt probleme la nivel de principii să axeze educația la obligații în care rolul principal să-l joace elementul ascultării.

De fapt, aș vrea să inițiem o discuție în cadrul acestei teme pe paginile ziarului, o discuție care ar putea deschide niște paranteze importante în activitatea pedagogică contemporană.

Tatiana Doibani, profesoară de istorie, liceul „Gaudeamus”, Chișinău

AVEM NEVOIE DE SPIRIT ASCULTĂTOR?

vizavi de cuvântul lege, o să vedeți că prima frază pe care o să v-o spună este „Legea este făcută, ca să fie încalcată” sau „legea este o bară cu diferite modalități de ocolire” etc. Pe de altă parte, avem în Moldova legi inspirate din cele mai prestigioase coduri europene. Ce se întâmplă? Deficit de ascultare? Exces de spirit critic? Dacă perioada revoluționară se întinde prea mult riscăm să cădem în haos – incapacitatea de a menține valorile obținute. Este foarte bine să preluăm experiența statelor din Europa de Vest și răvna noastră de a educa în tânără generație o atitudine față de lege cum o au francezii, englezii etc, este un obiectiv care merită să fie în capul mesei. Dar problema este cum mergem spre acest obiectiv. Istoria ne arată, că în Europa de Est nu au existat state foarte puternice, fiind hărăzite, dezmembrate, supuse, acestea nu s-au bucurat de mare iubire din partea lumii. Popoarele și-au văzut salvarea în ele înseși. Etnia au fost sprijinul și motorul

să-i primească în legea lor, alții rămân și, neavând suportul moral al tradiției, neglijează legea propriului stat. Suntem după natura noastră tradiționali, adică venim la lege prin conceptul tradiției. Ce înseamnă aceasta? Așa cum tradiția se ține pe principiile morale, contăm și în lege, în primul rând, pe principii morale. Nu o respectăm pentru că e lege, ci pentru că o considerăm dreptă.

Și acum despre principiile noastre morale. Cu doi ani în urmă am cercetat o broșură mică sub denumirea „Stop Harry Potter” intitulată Carte pentru părinți, editată de binecuvântarea episcopului de Eдина și Briceni Preasfințitului Dorimond. Lucrarea avertizează societatea despre dauna morală adusă de serialul romanelor scriitoarei engleze I. K. Rowling „Harry Potter”. În linii mari, încearcă să demonstreze cum serialul romanelor (care sunt ecranizate și derulează și la noi în Moldova) propagând cultul magiei, de fapt

creștine sau păgâne (autorul le mai numește pe ultimele demonice, distructive).

Așadar, elevii au primit patru afirmații cu sarcina să menționeze adevărat sau fals, în cazul când consideră afirmația falsă să scrie alături ceea ce consideră adevărat. Deci copiii au primit de fapt codul demonic „Harry Potter” pe care l-au acceptat sau nu (în întregime sau parțial) cu următoarele principii:

1. Poți să nu respecti Legea dacă ea nu corespunde intereselor tale proprii.

2. Legea nu trebuie ascultată dacă nu o înțelegi.

3. Minciuna este un mijloc admirabil pentru a-ți atinge scopul.

4. Pentru rău este necesar să răspunzi cu rău, și este bine să te porți frumos doar cu cei ce se poartă frumos cu tine.

Răspunsurile au fost foarte diferite și doar în câteva cazuri în întregime au relevat codul moral opus celui de mai sus: adică au relevat creștinește.

CALENDAR CREȘTIN ORTODOX

Iulie-Cuptor

1/14 V †)Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sf. Mucenici Cosma și Damian.
2/15 S †Așezarea vesmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; †) Sf. Voievod Ștefan cel Mare.
3/16 D Sf. Mucenic Iachint; Sf. Anatolie, Patriarhul Constantinopolului.
4/17 L Sf. Andrei, Arhiepiscopul Cretei; Cuv.Marta.
5/18 M † Cuv. Atanasie de la Aton; Cuv. Lampadie; Cuv. Mucenic Ciprian.
6/19 M Cuv. Sisoie cel Mare; Sf. Mucenita Lucia; Sf. Arhip și Filimon.
7/20 J Sf. Mare Muceniță Chiriachi; Cuvioșii Toma din Maleon și Acachie.
8/21 V Sf. Mare Mucenic Procopie; Sf. Mucenici Epictet și Astion.
9/22 S Sf. Sfinți Mucenici Pangratie și Chiril; Sf. Mucenici Andrei și Prov.
10/23 D Sf. 45 Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sf. Mucenici: Apolonie, Vianor și Siluan.
11/24 L Sf. Mare Muceniță Eufimia; Sf. Olga, împărăteasa Rusiei; Cuv. Leon din Mandra.
12/25 M Sf.Mucenici Proclu și Ilarie; Sf.Veronica.
14/27 J Sf. Apostol Achila; Sf. Mc. Just și Iraclie; Cuv. Nicodim Aghioritu.
15/28 V Sf. Mucenici Chiric și Iulita, mama lui; Cuv. Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminătorul Rusiei.
16/29 S Sf. Sfințit Mucenic Atinoghen și cei 10 ucenici ai săi.
17/30 D Sf. Mare Muceniță Marina; Sf. Ierarh Eufrasie.
18/31 L †)Sf. Mucenic Emilian de la Durostor; Sf. Mc. Iachint.
19/1 M Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Cuv. Die; Cuv. Serafim de Sarov.
20/2 M †)Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul.
21/3 J Cuvioșii Simeon și Ioan Pustnicul; Sf. Prooroc Iezechie.
22/4 V Sf. Muceniță întocmai cu Apostolii Maria Magdalena; Cuv. Muceniță Marcelia.
23/5 S Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mucenic Foca; Sf. Mucenici Trofim și Teofil.
24/6 D Sf. Mare Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.
25/7 L Adormirea Sfintei Ana; Cuv. Olimpiada și Eupraxia.
26/8 M Sf. Sfințit Mc. Ermolae; Sf. Muceniță Parascheva din Roma.
27/9 M †)Sf. Mare Mucenic și Tamaduator Pantelimon; Cuv. Antuza.
28/10 J Sf. Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.
29/11 V Sf. Mucenici: Calinic, Mamant și Veniamin; Sf. Mc.Teodota cu fiii sai.
30/12 S Sf. Apostoli: Sila și Silvan, Crescent și Andronic; Sf. Muceniță Iulita.
31/13 D Înaintepăznuirea scoaterii Sfintei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimatea. (Lasatul secului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului).

Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Atanasie cel din Aton, și cei împreună cu dânsul, șase ucenici ai lui

5/18 iulie

Acest strălucit lucefăr al lumii era din Trapezunt, fiind din părinți de bun neam și de Dumnezeu iubitori. Tatăl său se trăgea cu neamul din Antiohia; iar maică-sa era crescută

acolo. Părinții au dat pe copil la învățatura sfințelor cărți, pe care ispitind-o, atât i s-a deschis gustul de carte, încât mergând la Constantinopol, pe de o parte învăța el de la alții, iar pe de alta învăța el pe alții.

Și fiind tânăr de vârstă, avea minte de bătrân. Iubea cu tot sufletul curăția, și primind petrecerea cea grea sihăstrească, la care gândind a ajunge, s-a dus la Chiminan. Și este acest Chiminan un munte în Asia, înalt și anevoie de umblat. Acolo era o mănăstire ce avea egumen pe Mihail care era numit și Malein (prăznuit la 12 iulie), om dumnezeiesc și vieții călugărești foarte ales nevoilor. Acesta chivernisea și povățuia pe monahii supuși lui spre viața cerească. Între acești monahi numărându-se și fericitul, a fost numit pentru dumnezeiasca schimă Atanasie, căci mai înainte era numit Avramie. În scurtă vreme întrecu Atanasie pe toți cei ce erau nevoitori la osteneli, robindu-și trupul și căutând numai la dulceața vieții celei cerești. Pentru cinstea ce i se da de către toți, pentru virtuțile cele sufletești ce avea, s-a dus la Muntele Atonului, în Macedonia. Acolo a intrat ucenic la un stareț, primind cu dragoste și cu înțeleapta cuviință ascultarea și vărsând lângă dânsul multe sudori duhovnicești. Apoi prin dumnezeiasca descoperire, s-a dus spre părțile cele mai dinăuntru ale muntelui Atonului. Și fiind mult rugat de Nichifor Foca, care îl văzuse mai înainte și era împrietenit cu dânsul, a zidit o biserică frumoasă Maicii lui Dumnezeu, și multe chilii și case mari din temelii le-a ridicat pentru sălașuirea și petrecerea fraților. Și făcând încă și o Lavră de multă obște de oameni cu prea mari osteneli, s-a mutat către Domnul.

Moartea Sfântului Atanasie așa a fost: Neîncetând fericitul a se chinui cu grele osteneli, se silea să prefacă bolta cea mai de sus, ca să o aducă la mai bună făptură. Și suindu-se ca să încheie lucrul, s-a surpat bolta și l-a împresurat pe fericitul și cu alți șase frați dimpreună. Sfântul Atanasie, precum spune cartea ce scrie viața lui, s-a arătat făcător și de minuni fiind încă în viață, ca și după chinuitul său sfârșit. Și alte multe vrednice de pomenire și de cuvânt face Dumnezeu minunilor printr-insul.

6/19 iulie

Pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Sisoie cel Mare

Acest fericit iubind pe Dumnezeu din pruncie și ridicând pe umerii săi Crucea lui Hristos, a urmat după Dânsul. Și biruind în luptele și bântuierile nevăzuților vrăjmași, a mers la luptele cele sihăstrești și ostenitoare, urmând sfântului Antonie cel Mare - prăznuit la 17 ianuarie - în peștera pe care acesta a sfințit-o cu ostenelile sale.

Și smerindu-se în chip desăvârșit, și fiind aspru cu sine și îngăduitor cu ceilalți, a luat de la Domnul tuturor harul feluritelor vindecări și chiar de a învia morții.

Deci viețuind îngerește în trup, în anul 429 acest mare părinte al nostru s-a mutat spre viața cea curată și fără materie, unde sunt locașurile sfinților și lumina cea de-a pururea, rugând pe Hristos pentru noi.

Sfânta Muceniță Hristina (Cristina)

24 iulie/ 6 august

Această muceniță era din cetatea Tirului, fiică a unui oarecare Urban stratilat. Acesta, suind-o într-un turn înalt și așezând acolo zeii săi făcuți din aur și din argint și cu podoabe împodobite, i-a poruncit să petreacă acolo și să aducă jertfe la idoli. Dar sfânta, socotind cu cuget drept căci cu adevărat nu sunt dumnezeii idoli cei neînsuflețiți și făcuți de oameni, se ruga lui Dumnezeu. Și privind pe o fereastră a văzut cerul, și din fapte înțelegând pe Făcătorul, a sfărâmat idoli tatălui său și i-a împărțit săracilor. Pentru aceasta a fost supusă la tot felul de chinuri

de tatăl său; a fost băgată în temniță, unde rămânând multă vreme fără mâncare, primea hrană îngerească și s-a tămăduit de durerile rănilor. După aceea a fost aruncată în mare, și de la Domnul a primit dumnezeiescul Botez, fiind scoasă la uscat de un înger. Aflând că este vie, a fost închisă în temniță din porunca tatălui său, care în acea noapte a murit. Luând în locul lui domnia un oarecare Dion, a adus pe muceniță la întrebare, și ea, mărturisind pe Hristos, a fost chinuită cumplit. Iar după Dion a luat domnia un oarecare Iulian, care de asemenea a chinuit-o îndelung, și apoi fiind lovită de slujitori cu sulite, și-a dat sufletul lui Dumnezeu.

Sf. Împărtășanie este una din cele șapte Taine ale Bisericii Ortodoxe care mai poartă denumirea de Sf. Euharistie (din greacă - mulțumire).

Dacă la celelalte Sf. Taine creștinul primește harul divin într-un sens limitat, prin Sf. Împărtășanie primim însuși Izvorul harului. Sub înfățișarea pâinii și a vinului ne împărtășim cu însuși Sf. Trup și Sânge al Domnului Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Cei ce primesc această Sf. Taină trebuie să fie pregătiți și vrednici, căci așa ne învață Sf. Apostol Pavel: „Să se cerceteze însă omul pe sine și așa să mănânce din pâine să bea din pahar; Căci cel ce mănâncă și bea cu nevrednicie, osândă își mănâncă, și bea, nesocotind Trupul Domnului.» (I Cor. 11, 28-29). La fel ne învață și Sf. Părinți. Sf. Împărtășanie trebuie primită cu credință și dragoste, căci ne este oferită de către Dumnezeu pentru „vindecarea sufletului și al trupului».

Împărtășindu-ne cu vrednicie ne vindecăm nu numai sufletul, ci și trupul, întrucât Domnul nostru Iisus Hristos este Doctorul sufletelor și trupurilor noastre.

Un subiect foarte sensibil pus

în discuție după părerea unora, este cum ar fi posibilă transmiterea unor infecții prin lingurița de la împărtășanie. Din punct de vedere spiritual „Dumnezeu nu ar îngădui aceasta”. Totuși unii specialiști, mai cu seamă din Apus, s-au exprimat îngrijorarea față de metoda noastră de a distribui sfintele elemente euharistice. Unii sugerează ideea de a oferi împărtășania în mod individual, pe lingurițe de plastic. Altă metodă propusă spre a minimaliza o posibilă „transmitere” a infecției este de a cere credincioșilor să deschidă gura pentru ca preotul să poată introduce lingurița fără a atinge saliva, sau ca cei bolnavi de o boală infecțioasă să primească împărtășania după ceilalți enoriași, la urmă. Asemenea inovații ar întâlni rezistență din partea unor credincioși, căzând în necredință. În două mii de ani de existență a Bisericii nu s-au semnalat cazuri de transmitere a vreunei boli pe această cale.

Chiar și în perioadele devastatoare de epidemii preoții

sau diaconii care au consumat Sf. Împărtășanie n-au fost atinși de boală într-o proporție mai mare decât restul populației.

Din punct de vedere a medicinei, specialiștii în domeniu socot „riscul infecției după contact oral cu lucruri contaminate de salivă în cantitate nesemnificativă, ar fi neglijabil”. Iar în revista New York Times în 1995 a fost publicat un material în care se arată că făcându-se unele probe ca în cazul împărțirii Sf. Împărtășanii, specialiștii au ajuns la concluzia că microbii potențiali care cauzează boala supraviețuiesc numai pentru puțin timp în vin și n-au putut fi puși în evidență în nici un caz. Adică practic riscul acesta nu există.

„Dumnezeu nu îngăduie aceasta”, dar nu ca răspuns la credința celui ce se împărtășește, ci pentru că atât din punct de vedere obiectiv cât și ontologic, elementele euharistice sunt Trupul și Sângele Domnului preamărit, așa cum ne învață Sf. Ioan Damaschin:

„Pâinea și vinul nu sunt doar simboluri ale Trupului și Sângelui lui Hristos, ci Trupul îndumnezeit al Domnului Însuși”. Iar Sf. Ignatie Purtătorul de Dumnezeu afirmă că Sf. Împărtășanie „este leacul nemuririi”. Împărtășirea cu Sf. Taine pentru cei ce se apropie de Sf. Potir este „spre tămăduirea (vindecarea) sufletului și a trupului ... spre iertarea păcatelor și spre viața de veci”.

Bibliografie selectivă:

1. *Învățătură de credință ortodoxă*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al BOR. București 2000;
2. Pr. Prof. Dr. John Breck, *Darul sacru al vieții*, Ed. Patmos, Cluj-Napoca, 2001;
3. Dr. George Stan, *Teologie și bioetică*, Ed. Bisericii Ortodoxe, Alexandria, 2001.

Parohul bisericii „Sf. Trei Ierarhi” Com. Putinești, r-nul Florești, Prot. Ioan Lisnic

DIN ÎNȚELEPGIUNEA SFINȚILOR PĂRINȚI

Zicerile (apoftegmele) sfântului Sisoie cel Mare din Patericul Egiptean

1. Unui frate făcându-i-se strâmbătate de către alt frate, a venit la avva Sisoie și i-a zis: mi s-a făcut strâmbătate de cutare frate și eu voi să-mi fac izbândă. Iar bătrânul îl ruga zicând: nu, fiule, ci lasă mai bine la Dumnezeu izbândă. Iar el zicea: nu voi înceta până nu voi face izbândă. Și a zis bătrânul: să ne rugăm, frate! Și sculându-se, a zis bătrânul: Dumnezeule, nu mai avem trebuință de Tine, ca să porți grijă pentru noi, căci noi ne facem izbândă noastră. Deci, aceasta auzind fratele, a căzut la picioarele bătrânului, zicând: nu mă mai judec cu fratele, iartă-mă, avvo!

2. Un frate l-a întrebat pe avva Sisoie, zicând: ce voi face, că de multe ori merg la biserică și de multe ori se face pomană și mă țin? I-a zis lui bătrânul: osteneală are lucrul. Deci l-a întrebat Avraam, ucenicul său: în călătorie fiind sămbăta sau duminica și va bea vreun frate trei pahare nu cumva este mult? Răspuns-a bătrânul: de nu este de la satana, nu este mult

3. Zicea ucenicul lui avva Sisoie, către dânsul: părinte, ai îmbătrânit, să mergem de acum aproape de lume. I-a zis lui bătrânul: unde nu este femeie, acolo să mergem. I-a zis lui ucenicul: unde este loc, care să nu aibă femeie, decât numai în pustie? Deci i-a zis lui bătrânul: la pustie du-mă!

4. De multe ori îi zicea ucenicul lui avva Sisoie: avvo, scoală-te, să mâncăm! Iar el zicea către dânsul: dar n-am mâncat, fiule? Iar ucenicul îi răspundea: nu, părinte. Și zicea bătrânul: dacă nu am mâncat, ad-o să mâncăm.

5. Zis-a odată avva Sisoie cu îndrăzneală: îndrăznește, iată treizeci de ani am de când nu mă mai rog lui Dumnezeu pentru păcat. Ci așa mă rog, zicând: Doamne, Iisuse, apără-mă de limba mea! Și până acum în fiecare zi cad printr-însa și păcătuiesc.

6. Un frate i-a zis lui avva Sisoie: cum de nu mă părăsesc patimile? I-a răspuns lui bătrânul: vasele lor înăuntru tău sunt. Dă-le lor arvună și se duc.

7. Ședea odată avva Sisoie în muntele lui avva Antonie singur. Și zăbovind slujitorul lui să vină la dânsul, timp de zece luni nu a văzut om. Umblând prin munte, a găsit un faranit, care vâna dobitoace sălbatic. Și i-a zis lui bătrânul: de unde vii și câtă vreme ai aici? Iar el a zis: cu adevărat, avvo, am unsprezece luni în muntele acesta și nu am văzut om decât pe tine. Și auzind bătrânul aceasta, intrând în chilia lui, se bătea pe sine, zicând: iată, Sisoie, ai socotit că ai făcut ceva și nici ca mireanul acesta n-ai făcut!

Curente orientale și neopăgânism

MOON

Moonismul, Biserica Unificării sau, pe numele complet al acesteia, Asociația Sfântului Duh pentru Unificarea Creștinătății Mondiale, este o mișcare milenaristă înființată de coreanul Sun Myung Moon în 1954, și este una dintre cele mai scandaloase mișcări mediumistice a vremurilor noastre¹. Face parte din categoria mișcărilor noi religioase care vehiculează în diferite proporții elemente ale tradiției iudeo-creștine și ale religiilor extrem-orientale și care își fondează activitatea pe ideea reformării sau corectării actualelor structuri socio-politico-culturale aflate în criză². Fondatorul sectei a fost condamnat la închisoare de patru ori, ultima dată pentru evaziuni fiscale. Secta are un deosebit succes în țările asiatice, africane, americane, cât și în spațiul ex-sovietic, recrutând adepți fanatici preponderent din rândurile tinerilor veniți la studii în centrele universitare din marile orașe. Punctul inițial de atracție în această sectă îl constituie satisfacerea plăcerilor,

dar mai apoi intervine postul negru și rugăciunea istovitoare, meditație noaptea și somn puțin (4 ore), care fac parte din metodele moderne de manipulare a conștiințelor umane.

Coreea este considerată noua țară a făgăduinței, iar Părinții adevărați sunt Moon cu soțiiile sale, care huzuresc din contribuțiile majore ale adepților „zombați”, care sunt obligați să cerșească sau să lucreze aproape fără nici o remunerare la întreprinderile mooniste (fabrici, uzine, edituri etc). Fondurile fabuloase mooniste, obținute nu tocmai pe cale legală, permit a întreprinde o propagandă puternică, fiind implicați în aceasta diferiți lideri politici, sociali sau religioși, deseori aceștia nebănuind măcar (sau cel puțin negând aceasta, dacă au fost „cumpărați” pe bani grei de mooniști) că fac prozelitism în favoarea așa-numitei „biserici” a unificării. Această activitate mascată, prin intermediul unor organisme internaționale înființate de Moon, care aparent nu au nimic de

a face nici cu Biserica, nici cu credința (de exemplu Federația Internațională pentru Pace în Lume - FIPL, Organizația Tineretului Studentesc „CARP”, Asociația Internațională pentru Educație, Unitatea Oamenilor de Știință - ICUS etc), a dat roade scontate de mooniști, dar îngrijorătoare pentru societate, căci ei au reușit să se infiltreze în școlile de vârf și de conducere ale unor țări, impunând ideii doctrine mooniste chiar și în învățământ, scopul principal fiind însă cucerirea puterii într-un stat, care urmează să-l recunoască pe Moon drept Mesia, și să-i acorde o funcție importantă. Mișcarea moonistă, interzisă în unele state precum Franța sau Austria, pe motiv că cei racolați sunt impuși de lideri să-și doneze averea adunării, se ascunde în R. Moldova, sub numele a cinci asociații obștești ONG-iste, activitățile a două dintre ele fiind suspendate temporar. Secta numără aproximativ 2 mln. adepți în întreaga lume și constituie mai degrabă, o mișcare de

factură politică, cu o fațetă religioasă, prezentând un real pericol, deoarece acceptă, ca acte de „cult”, acțiuni anti-umane precum violența, asasinatul, falul, corupția, teroarea, destrăbălarea etc.

(Note)

¹ O definiție completă ar fi următoarea: Mișcarea moonită este o mișcare oculo-spiritistomesianică, cu rădăcini șamaniste (sau/și este o structură economică, partid politic și concern internațional), care are drept scop purificarea rasei umane sub conducerea familiei Moon. În centrul acestei familii se află „primul om adevărat” și „prima femeie adevărată” – „primii adevărații și autenticii conducători ai întregii omeniri”. Însăși biserica moonită reprezintă doar o parte a acestei mișcări, un fel de secțiune religioasă sau centru a mai multor cercuri concentrice; cf. Александр Дворкин, Сектоведение /Тоталитарные секты/, Nijnii Novgorod, 2002, p. 233-237.

²Cf. Arhim. Teofil Tia, „Reîncreștinarea Europei? Ed. Reîntregirea, Alba-Iulia, 2003, p. 27, 35, 101

VIZITA ÎN MOLDOVA A PRETINSULUI „MÂNTUITOR” VISARION S-A SOLDAT CU O BĂTĂIE

În perioada 12-22 iunie Teatrul Republican de Păpuși „Licurici” a găzduit expoziția „Spiritualitate și creație” cu portrete ale unor artiști plastici din Siberia.

Printre ei se număra și cunoscutul „Mesia” cinefil – Visa-

rion. La 15 iunie, în amiaza zilei, la pretinsa întâlnire cu publicul „pictorul-dumnezeu” a început să răspundă la întrebări cu caracter religios.

Deși a fost apreciat înalt pentru realizările sale în domeniul artei, discuțiile la tema

spiritualității a agitat publicul. Astfel, un bărbat din sala s-a apropiat și l-a lovit. După acest incident ședința „mesianică” și de culturalizare „divină” s-a încheiat.

Probabil, este unicul caz de atac în public în adresa noului „mesia” din Siberia.

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 19

“Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tată S-a născut mai înainte de toți vecii...”

IISUS HRISTOS MÂNTUITORUL LUMII

FUȘTEI NICOLAE

Și acum ne vom opri asupra conținutului Articolului al 4-lea al Simbolului de Credință care spune: “Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, și a pățimit și S-a îngropat” - unde se vorbește despre mântuirea neamului omenesc.

I. STAREA ORIGINALĂ A OMULUI ȘI A UNIVERSULUI

Potrivit învățării creștine, starea originală a lumii și a omului se consideră perfectă și deosebită de starea lor actuală. De aceea, învățătura creștină nu explică răul din însăși natura lucrurilor, ci ca adaos întâmplător la lumea creată, o pătrundere în ea din afară. Însă apare întrebarea, când și cum răul apare în lume și unde s-a manifestat el pentru prima dată? Răspunsul ni-l dă povestirea biblică despre căderea în păcat a strămoșilor neamului omenesc.

În Biblie se găsesc câteva date pentru rezolvarea problemei, în ce stare se aflau pământul și oamenii până la căderea omului în păcat. Spre deosebire de concepția naturalistă păgână, creștinismul învață, că starea actuală a lumii și a omului nu poate fi considerată ca stare primordială sau normală. Dumnezeu a zidit lumea și pe oameni perfecți. Despre aceasta mărturisește și Biblia pe primele ei pagini. Deosebit de clar mărturisește Biblia despre perfecțiunea primilor oameni.

David în psalmul VIII spune, că Dumnezeu „cu puțin a micșorat pe om față de îngeri, cu slavă și cu cinste l-a încununat”. O descriere mai amănunțită a perfecțiunii omului o dă Iisus, fiul lui Sirah, în cap. XVII, și în cartea Facerii cap. II. Pe baza acestor date ne putem face o idee complexă despre primii oameni, despre perfecțiunile lor fizice și spirituale.

Starea religioasă a primilor oameni se deosebea de starea în care ne aflăm noi acum: primii oameni se găseau „în unire strânsă cu Dumnezeu”. Biblia o exprimă aceasta în mod figurat, potrivit cu limba figurată a semiților: Dumnezeu umbla prin rai, vorbea cu omul... Primii oameni erau în afară de rău, curăț și nevinovați; voința lor era în unire cu voința dumnezeiască. Această stare Biblia o descrie în mod simbolic sau figurat zicând că primii oameni „erau goi și nu se rușinau”. Din punct de vedere intelectual, ca o caracteristică a primilor oameni, servește povestirea biblică despre faptul, cum Dumnezeu a adus înaintea lui Adam animalele și el le-a dat numiri. Cuvântul nu poate fi fără conținut cugetat, de aceea în numirea obiectului se cuprinde ideea despre obiect; dar înainte de a avea ideea despre obiect, Adam trebuia să facă procesul cunoașterii obiectului, să înțeleagă esența lucrurilor. Și lucrul acesta ni-l dovedește faptul că Adam a dat numiri animalelor și Dumnezeu le-a încuviințat. În starea inițială omul se găsea în raporturi firești și cu Dumnezeu și cu natura, care nu era dușmănoasă față de om, ci chiar i-l și ajuta. Cu toate acestea ortodoxia nu consideră perfecțiunea primilor oameni desăvârșită în sensul, că n-avea nevoie de dezvoltare.

Dar acest punct de vedere

nu este susținut în primul rând mai ales de teologia protestantă. Protestantismul, prin vechii săi teologi, idealizează starea originală a oamenilor. După concepția protestanților, omul de la început, cum s-a ivit în lume, fără eforturi proprii, era sfânt întru-așa măsură, că n-avea nevoie de nici o perfecționare morală mai departe; el prin creație deodată a primit de la Dumnezeu toate perfecțiunile¹. Însă o asemenea concepție cu privire la om, perfecțiunea înăscută fără o posibilitate a perfecționării mai departe, contrazice cuvintele Mântuitorului care spune „fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel ceresc desăvârșit este; fiți sfinți, după cum și Eu sunt sfânt” (Matei V, 48; 2 Petru 1, 16; comp. Levit. XIX, 2). Tocmai în această proprietate a firii omenesti, în tendința spre perfecționarea infinită, constă superioritatea omului față de animale. În ea se manifestă asemănarea omului cu Dumnezeu. Contra concepției protestanților cu privire la starea omului în rai vorbește și Biblia. Ea ne spune, că primii oameni aveau nevoie de perfecționare. Aceasta se vede din faptul, că Dumnezeu îi educa, dându-le porunca și propunându-i lui Adam să pună numiri animalelor. Toate acestea sunt o descriere simbolică sau alegorică a acțiunilor educatoare din partea lui Dumnezeu, în primul caz de educație morală, în al doilea—intelectuală.

Dacă concepția protestantă se deosebește prin faptul, că exagerează perfecțiunile primilor oameni, apoi concepția romano-catolică întrucâtva înjosește starea originală a oamenilor cu învățătura despre așa zisa dreptate primordială (Justitia originalis). După învățătura teologilor romano-catolici,

sfințenia sau nevinovăția primilor oameni se baza exclusiv pe ajutorul supranatural, pe harul dumnezeiesc. Neajunsul naturii omenesti consta în compunerea ei dublă: din trup și suflet. Trupul și sufletul sunt principii contrare. Sufletul în om tinde spre Dumnezeu, iar trupul, după expresia Sf. Apostol Pavel, se revoltă și luptă împotriva duhului (Galai. 5, 17). Deci este inevitabilă o luptă între trup și suflet.

Dacă această luptă nu s-ar micșora prin har, binele ar fi imposibil pentru om. Deoarece primii oameni, erau liberi de păcat, apoi dreptatea lor n-a fost rezultatul eforturilor personale, ci un dar de sus, „donum superadatum” (un surplus la natura lor).

O concepție falsă despre starea oamenilor în rai o întâlnim în mentalitatea populară ignorantă, pe care a însușit-o și scriitorul rus L. N. Tolstoi. Acesta afirmă că fericirea primilor oameni consta în „faptul că nu făceau nimic”. De fapt această poveste este folosită de dușmanii creștinismului atribuind teologiei creștine o învățătură, pe care ea n-o are, pentru a face o caricatură din ea.

Noi nu putem afirma cu siguranță și fără îndoială, în ce consta și ce caracter avea perfecțiunea originală, ce era dreptatea primilor oameni („Justitia originalis” sau „Justitia prima”), - dreptatea unei ființe mature, sau nevinovăția. De aceea, sfinții părinți împărtășesc păreri diferite și contrare despre perfecțiunea originală. Începând cu fericitul Augustin, părerea despre perfecțiunea desăvârșită a primilor oameni a fost împărtășită și de majoritatea părinților bisericii din Orient, de exemplu, Sf. Grigorie din Nissa (Cat. cap. 5), Sf. Ioan Gură de Aur (Cuv. 14

și 16 la Fac.), Sf. Ioan Damaschin - (Expunerea exactă a credinței ortodoxe 11, 12), iar Sf. Grigorie Teotogul, vine cu părerea precum că pomul cunoștinței binelui și al răului nu trebuie înțeles literalmente, ci numai ca simbol al științei, tendința necugetată a omului care a și fost esența căderii lui în păcat².

Dimpotrivă, din cele mai vechi timpuri, până prin sec. IV, în Biserică domina părerea contrară, după care starea strămoșilor se asemena cu starea nevinovăției copilărești. Dintre cei, cari împărtășesc această părere sunt: Tertulian, Teofil din Antiohia, după a căruia părere Adam până la cădere era un copil, cu mintea copilărească (νηπιος (nipios), νηπιος (nippios)).

În teologia rusă noi găsim clar exprimată părerea despre starea originală a oamenilor la arh. Inochentie. El descrie starea primilor oameni ca o stare de copilărie deosebită, ce nu se aseamnă în totul cu copilăria obișnuită, „din mai multe puncte de vedere superioară maturității noastre”³.

Note

¹ vezi «Herzog's Real-Encyclopedie B. V.», pag. 89, Leipzig 1879; «A Gerechtigkeit des Menschen» de Cremer; Martensen în «Die Christliche Dogmatik §78». În sprijinul părerii despre deplina „maturitate” a strămoșilor noștri, unii aduc considerația că primii oameni puteau ajunge la o așa treaptă de perfecțiune după legile naturale ale dezvoltării omenesti, în decursul timpului îndelungat, ce l-au petrecut ei în rai. Vezi Zöckler—«Die Lehre vom Urstrand der Menschen» — Gütersloh 1879, pag. 35—38.

² Vezi Cuv. de st. Paști - 38.

³ Colecția lecturilor profesorilor Academiei teologice din Kiev, 1869 pag. 114.

ȘI AICI ȘI ACOLO A CURS SÂNĞE DE MARTIRI...

Secvență de la întâlnirea moaștelor Sf. Apostoli Petru și Pavel și a celor cinci mucenici de la Niculițel

(începutul în pag. 6)

Icoana cu cinstitele moaște ale Sfinților Apostoli Petru și Pavel a fost petrecută până la autovehiculul care urma să ne aducă la Chișinău. ÎPS Teodosie a sărutat pentru ultima dată moaștele și a spus:

“Sfinte Apostole Andrei, iată acum fratele tău Petru își ia rămas bun de la tine, împreună cu sfântul Apostol Pavel. Se bucură părinții voștri că astăzi v-ați întâlnit în casa cea duhovnicească, în această catedrală, pe acest pământ binecuvântat de pașii, de rugăciunile și de lacrimile tale, Sfinte Apostole Andrei. Iubite Apostole Petru și Pavel, iată că vă întoarceți acolo unde v-a hărăzit Dumnezeu sfintele voastre moaște. Purtați-ne în rugăciunile voastre și împreună cu Sfântul Apostol Andrei rugați pe Maica Domnului care a fost țaria propovăduirii voastre, podoaba Evangheliei pe care ați vestit-o, să mijlocească la bunul Dumnezeu pentru iertarea păcatelor noastre, pentru mântuirea noastră. Amin”

Sâmbătă la ora slujbei de vecernie delegația din Moldova a adus la Catedrala mitropolitană “Nașterea Domnului” din Chișinău darul neprețuit al Arhiepiscopului Tomisiului, părțile din moaștele Sfinților Martiri de la Niculițel:

Zoticos, Attalos, Kamasios, Filippos care au venit să mângâie inimile enoriașilor acestei catedrale, care în acest an își aniversază 170 ani de la târnosire.

Părțile din moaștele Sfinților de la Tomis au fost așezate în Catedrala mitropolitană unde se vor păstra în continuare. După ceremonia de întâmpinare a moaștelor s-a săvârșit și un Te - Deum de mulțumire Domnului pentru această binecuvântare. Mitropolitul Chișinăului și al Moldovei, ÎPS Vladimir a mulțumit tuturor celor care au contribuit la înfăptuirea acestei lucrări bineplăcută Domnului, și și-a exprimat încrederea, că, și prin această întâlnire și împărtășire reciprocă se va contribui la consolidarea credinței ortodoxe.

Moaștele sfinților de la Niculițel se vor păstra în Catedrala mitropolitană din Chișinău, dar și în Biserica Sfinților Apostoli Petru și Pavel din Bălți ca o mărturie a înrudirii duhovnicești între bisericile celor trei orașe: Chișinău-Constanța-Bălți. Moaștele au fost descoperite în 1971, după o ploaie torențială care a spălat ruinele bazilicii de la Niculițel. Biserica Ortodoxă Română îi prăznuiește pe acești sfinți martiri la 4 iunie.

Igor Pinzar

Posibila schismă în Biserica Coptă

Secretarul Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Copte, mitropolitul Bishoy de Damietta, a declarat agenției Interfax că și Biserica din care face parte

se confruntă cu o schismă legată de hirotonirea ilegală a diaconului Maxim în episcop. Informația vine să lămurească o parte dintre acuzațiile apărute în presa și care se refereau la unii episcopi greci din SUA care au hirotonit fără acordul Papei Shenuda al Alexandriei un episcop pentru a le reprezenta comunitatea în Egipt. Potrivit mitropolitului Bishoy, cei care au făcut acest gest sunt așa numiții „stiliști”, ieșiți din Biserica Ortodoxă a Greciei, după ce aceasta a îndreptat calendarul. Pentru că mulți făcuseră confuzia

între Biserica Ortodoxă Greacă din SUA, care aparține de Patriarhia de Constantinopol, și Biserica stilistă Schismatică, au apărut câteva acuze la adresa ierarhilor legitimi, acuze pe care mitropolitul Bishoy dorește astfel să le infirme. „Este suficient - a declarat mitropolitul - că majoritatea islamică din Egipt ne creează probleme. Ar fi recomandabil ca măcar frații noștri creștini să ne ajute și să ne înțeleagă nevoile. Nu cred că mai este nevoie de o altă structură care să ne concureze în Egipt” - a adăugat mitropolitul Bishoy.

În Turcia, libertatea religioasă nu este garantată

Turcia nu este încă pregătită să fie admisă în Uniunea Europeană, deoarece libertatea religioasă nu este asigurată, a afirmat cardinalul Walter Kasper, informează catholica.ro. Președintele Consiliului Pontifical pentru Unitatea Creștinilor a reflectat asupra atacului cu cuțitul asupra unui preot misionar francez ce activează în Turcia. Oficialii ai Vaticanului analizează cu atenție situația din Turcia, în lumina planurilor papei Benedict al XVI-lea de a vizita țara în noiembrie. Anul trecut, guvernul a refuzat să-l invite pe papa, după unii analiști fiind un fel de „plata” pentru comentariile împotriva Turciei pe când era doar cardinal.

La Beijing se va construi o biserică ortodoxă

Problema construirii unei biserici ortodoxe cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” la Beijing a fost rezolvată, informează site-ul oficial al Patriarhiei Moscovei. În urma unei întâlniri dintre patriarhul Alexei al II-lea al Moscovei și al întregii Rusii cu Ye

Xiaowen, s-a decis că nu există nici o obiecție din partea guvernului chinez pentru ca biserica respectivă să fie construită în apropierea ambasadei Rusiei la Beijing, pentru a deservi nevoile religioase ale membrilor comunității diplomatice ruse, și nu numai. Ideea construirii

unei capele ortodoxe în Beijing a fost, de asemenea, susținută și de președintele Putin, în urma unei vizite a acestuia în China, în anul 2004, punându-se bazele unui grup de dialog care să analizeze situația și apoi să ofere o soluție acceptabilă pentru ambele părți.

Neînțelegeri între reprezentanții Bisericii Ortodoxe în Marea Britanie

În Marea Britanie, Biserica Ortodoxă este martora unor neînțelegeri dintre Patriarhia Ecumenică și Patriarhia Rusă. Aceasta din urmă, prin vocea mitropolitului Kiril de Smolensk, a criticat decizia Patriarhului Bartolomeu de a-l primi în comuniune pe arhiepiscopul Vasile de Serghievo, după ce acesta fusese depus din treapta de către sinodul Bisericii Ortodoxe Ruse. Decizia aceasta radicală a fost determinată de cererea arhiepiscopului Vasile de a trece împreună cu dioceza sa sub autoritatea Patriarhiei Ecumenice. În consecință, la conducerea Diocezei de Suroj, așa cum este cunoscută aceasta în Marea Britanie, a fost numit Inokentie, care a convocat un sinod general al diocezei și a avertizat asupra problemelor pe care trecerea sub o altă jurisdicție decât cea a Moscovei, le-ar

putea genera. Fostul arhiepiscop Vasile a fost și el invitat să se supună unui document semnat de către patriarhul Rusiei, Alexei al II-lea, în care era solicitat să se retragă din funcție, dar să rămână în continuare episcop al jurisdicției ruse. În replică, Vasile de Serghievo a anunțat că este victima unor neînțelegeri și în consecință a făcut apel, potrivit canoanelor, la judecata patriarhului ecumenic Bartolomeu I. Dioceza de Suroj a cunoscut o dezvoltare spectaculoasă în ultimii ani. De la 3000 de membri, cât număra aceasta la mijlocul secolului trecut, ea a ajuns astăzi să numere nu mai puțin de 200.000 de membri, fapt ce a făcut ca Ortodoxia să fie considerată credința cu cea mai rapidă creștere a numărului din credincioșii din Anglia, din ultima jumătate de secol.

Colectivul Institutului de Istorie Stat și Drept al Academiei de Științe a Moldovei, aduce la cunoștință că după o boală grea și nemiloasă a trecut în lumea celor dreți cercetătorul științific coordonator dr. Valentina Pelin.

Aducem sincere condoleanțe părinților, fiului și rudelor răposatei.

Dumnezeu s-o odihnească în lumea celor dreți.

Mesaj final al întâlnirii la nivel înalt a liderilor religioși, Moscova, 3-5 iulie 2006

„Noi, participanții la Întâlnirea la nivel înalt a liderilor religioși, conducători și delegați ai comunităților religioase creștine, islamice, mozaice, budiste, hinduse și shintoiste din 49 de țări, ne-am întâlnit la Moscova în ajunul întâlnirii la nivel înalt a Grupului celor 8 (G8). Discutând pe larg chestiuni de interes reciproc, ne adresăm acum conducătorilor de state, comunităților noastre religioase și tuturor oamenilor de bună credință.

Credem că persoana umană este din fire religioasă. Încă de la începuturile istoriei, religia a jucat un rol cheie în dezvoltarea gândirii, culturii, eticii și ordinii sociale. Odată cu rolul din ce în ce mai mare al credinței în societatea contemporană, noi dorim ca religia să continue a fi o temelie solidă pentru pace și dialog între civilizații și să nu fie folosită ca o sursă a diviziunii și conflictului. Religia are potențialul de a uni diverse popoare și culturi, în ciuda fragilității noastre umane, în special în contextul de astăzi al pluralismului și diversității.

Viața omenească este un dar al Celui Atotputernic. Datoria noastră sfântă este să o păstrăm și aceasta ar trebui să fie preocuparea atât a comunităților religioase, cât și a liderilor politici. Persoana umană este unica ființă plămădită de Creator a cărei existență pătrunde în veșnicie. Oamenii nu trebuie să devină un produs sau un obiect de manipulare politică, nici un element în mașinăria producției și consumului.

De aceea, este necesar să i se acorde vieții umane cea mai înaltă valoare, din momentul concepției sale, până la ultima suflare și la sfârșitul său firesc. Astfel, familia are astăzi nevoie de sprijin, deoarece ea este spațiul privilegiat pentru cultivarea personalității libere, inteligente și morale. Cerem mai multă susținere pentru familie, în special pentru misiunea sa de formare, prin legislația națională și internațională și prin practica statelor, prin diferite instituții publice, prin comunitățile religioase și mass-media. În plus, ne preocupăm statutul femeilor și al copiilor în multe societăți. Promovând caracterul unic al fiecărei persoane, femei și bărbați, copii și bătrâni, precum și persoanele cu dizabilități, observăm că toți aceștia au darurile lor aparte. Protejarea lor de violență și exploatare constituie o responsabilitate comună a autorităților, societății și comunităților religioase.

Ființa umană este creația supremă a Celui Atotputernic. De aceea, drepturile omului, protejarea și respectul lor la nivel național și internațional constituie o preocupare importantă pentru noi. Cu toate acestea, experiențele noastre ne arată, de asemenea, că fără un nucleu etic, fără înțelegerea obligațiilor noastre, nici o societate sau țară nu este ferită de conflict și colaps. Păcatul și viciul ruinează atât individul, cât și societatea. Din acest motiv, suntem convinși că justiția și ordinea socială trebuie să caute să aducă împreună, în armonie rodnică, angajamentul față de drepturi și libertate, precum și conștientizarea principiilor etice care sunt constitutive față de drepturi și libertate, precum și conștientizarea principiilor etice care sunt constitutive comunității umane.

Afirmăm importanța libertății religioase în lumea de astăzi. Persoanele individuale și grupurile trebuie să fie libere de orice constrângere. Nimeni nu trebuie să fie obligat a acționa într-un mod contrar propriilor convingeri religioase. Este, de asemenea, necesar să ținem cont de drepturile minorităților religioase și etnice.

Condamnăm terorismul și extremismul de orice fel, ca și încercările de a le justifica pe baza religiei. Considerăm că este datoria noastră să ne opunem dușmăniei pe baze politice, etnice sau religioase. Deplângem activitățile grupurilor pseudo-religioase și ale mișcărilor care distrug libertatea și sănătatea oamenilor, precum și climatul moral al societăților. Folosirea religiei ca mijloc de incitare la ură sau ca

scuză pentru crime împotriva persoanelor individuale, moralității și umanității, constituie astăzi o preocupare majoră. Acestea pot fi abordate eficient doar prin educație și formare morală. Școala, mass-media și propovăduirea liderilor religioși trebuie să redea contemporanilor noștri cunoașterea deplină a tradițiilor lor religioase, care îi îndeamnă la pace și dragoste.

Cerem oprirea oricărei insulte împotriva sentimentelor religioase și a sfidării simbolurilor și numelor, ori a lăcașurilor de rugăciune considerate sacre de către credincioși. Cei care profanează lucrurile sfinte trebuie să știe că rănesc inimile și incită la conflict între oameni.

Prin educație și acțiune socială trebuie să readucem în conștiința oamenilor valorile etice fundamentale. Credem că aceste valori ne sunt date de Cel Atotputernic și sunt adânc înrădăcinate în natura umană.

Ne considerăm responsabili pentru condiția morală a societăților noastre și dorim să întărim această responsabilitate prin conlucrarea noastră cu statele și asociațiile civile, pentru a promova un mod de viață în care valorile etice să constituie o bogăție și o sursă de stabilitate. Viața umană este, de asemenea, legată de economie. Ordinea economică internațională, ca și toate celelalte sfere ale arhitecturii globale, trebuie să se bazeze pe dreptate. Toate activitățile economice și de afaceri trebuie să fie responsabile din punct de vedere social și împlinite prin folosirea standardelor etice. Aceasta face ca economia să fie cu adevărat eficientă, adică benefică oamenilor. O viață trăită numai pentru profil financiar și facilitatea progresului în producție devine steampă și sărăcită. Fiind conștienți de aceasta, solicităm comunității de afaceri să fie deschisă și responsabilă față de societatea civilă, inclusiv față de comunitățile religioase, atât la nivel local, cât și internațional.

Este imperativ că toate guvernele și comunitatea de afaceri în aceeași măsură să fie administratori responsabili ai resurselor planetei noastre. Aceste resurse oferite tuturor generațiilor de către Creator trebuie să fie folosite în beneficiul fiecăruia. Toate națiunile au dreptul să-și folosească resursele proprii, să le împartă cu ceilalți ca și să dezvolte tehnologii pentru păstrarea și folosirea lor eficientă. Distribuirea responsabilă și folosirea bogățiilor Pământului, alături de comerțul internațional corect, și implicarea umanitară activă vor ajuta la combaterea sărăciei și foametei de care suferă miliarde dintre frații și surorile noastre. Concentrarea majorității bogăției lumii în mâinile câtorva, în timp ce un număr enorm de oameni, în special copii trăiesc în sărăcie cruntă, este o tragedie mondială. Aceasta cu siguranță va continua să destabilizeze lumea, amenințând pacea globală.

Cerem tuturor națiunilor să se întoarcă la o viață de echilibru, cumpătare și corectitudine. În felul acesta se va asigura un viitor dătător de speranță pentru generațiile viitoare și se vor înlătura, în mod efectiv, motivațiile extremismului și terorismului.

Guvernele, comunitățile religioase și popoarele lumii trebuie să lucreze împreună pentru a înfrunța provocările de astăzi, precum epidemiile de boli infecțioase, în special SIDA, ca și consumul de droguri și proliferarea armelor de distrugere în masă. Nici o țară, indiferent de bogăție și putere, nu poate face față singură acestor amenințări. Suntem cu toții legați unii de alții și împărtășim un destin comun. Aceasta impune o acțiune concertată și unitară a tuturor statelor membre ale comunității internaționale. Mai mult, răspândirea bolilor nu este o preocupare doar pentru doctori, iar diseminarea tehnologiilor letale nu este doar o problemă a autorităților abilitate cu aplicarea legii. Aceste provocări trebuie să devină o preocupare comună a întregii societăți.

Dialogul interreligios trebuie menținut de liderii religioși și experți și trebuie să se îmbogățească prin contribuția credincioșilor de rând. Este nepotrivit, iar istoria arată că este chiar periculos, ca acțiunile comunităților religioase să fie dictate de interese politice. Deplângem, de asemenea, încercările de „contopire” artificială a tradițiilor religioase sau de schimbare a lor fără voința credincioșilor, pentru a-i aduce mai aproape de secularism.

Făcând un apel special către toți oamenii credincioși, îi îndemnăm să se respecte și să se accepte unii pe alții, indiferent de diferențele religioase, naționale sau de altă natură. Să ne ajutam unii pe alții și pe toți oamenii bine intenționați în construirea unui viitor mai bun a întregii familii umane! Să păstrăm pacea dăruită nouă de către Cel Atotputernic!”

<http://www.mospat.ru>

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe a doua jumătate a anului 2006

MATERIALELE PUBLIFICATE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox Publicație în limba română Indice de abinare: 22034	Adresa redacției: “Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44	REDACTIA Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru Tolico - redactor tehnic	Tipografia “Prag” str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 1100 Comanda: 1178